

GOTLANDS TINGSRÄTT
Gotlands tingsrätt
Rotel 3

DOM
2017-03-07
meddelad i
Visby

Mål nr: B 911-16

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

RASHAD Ali Omran, 19511115-0735
Ölandsgatan 32
621 49 Visby

Offentlig försvarare:

Advokat Solveig Sörlien
Advokatfirman Två Lejon KB
Karlavägen 55
114 49 Stockholm

Åklagare

Vice chefsåklagare Susanne Wihlborg
Åklagarmyndigheten
Lokal åklagare i Visby
Box 1267
621 23 Visby

Målsägande

1. Laila Al-Hakhany
Värnhemsgatan 29
621 49 Visby

Målsägandebiträde:

Advokat Shantu Wahlgren
Advokat Gotland AB
S:t Hansgatan 11
621 57 Visby

2. Batul Karim
Bogegatan 13 Lgh 1101
621 42 Visby

Målsägandebiträde:

Advokat Shantu Wahlgren
Advokat Gotland AB
S:t Hansgatan 11
621 57 Visby

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1143 621 22 Visby	Artillerigatan 2 A	0498-28 14 00 E-post: gotlands.tingsratt@dom.se www.gotlandstingsratt.domstol.se	0498-27 97 59	måndag - fredag 08:30-12:00 12:30-16:00

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Sexuellt ofredande, 6 kap 10 § 2 st brottsbalken (2 tillfällen)
2016-03-22 -- 2016-04-25

Påföljd m.m.

Dagsböter 120 å 310 kr

Skadestånd

1. Rashad Omran ska utge skadestånd till Batul Karim med 5000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 22 mars 2016 till dess betalning sker.
2. Rashad Omran ska utge skadestånd till Laila Al-Hakhany med 5000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 25 april 2016 till dess betalning sker.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Solveig Sörlien tillerkänns ersättning av allmänna medel med 9 956 kr. Av beloppet avser 6 430 kr arbete, 1 230 kr tidsspillan, 305 kr utlägg och 1 991 kr mervärdesskatt.
 2. Shantu Wahlgren tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebitråde för Batul Karim med 11 854 kr. Av beloppet avser 8 253 kr arbete, 1 230 kr tidsspillan och 2 371 kr mervärdesskatt.
 3. Shantu Wahlgren tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebitråde för Laila Al-Hakhany med 14 035 kr. Av beloppet avser 9 998 kr arbete, 1 230 kr tidsspillan och 2 807 kr mervärdesskatt.
 4. Rashid Omran ska återbetala kostnaderna för försvararen och målsägandebiträdet till staten.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat att Rashad Omran ska dömas för sexuellt ofredande vid två tillfällen enligt följande gärningsbeskrivningar och med stöd av 6 kap. 10 § andra stycket brottsbalken.

Rashad Omran har den 22 mars 2016 på Södervärnsskolan på Stenkumlaväg i Visby ofredat Batul Karim, som då ännu inte fyllt 15 år, genom att med sin hand beröra hennes rumpa. Ofredandet har varit ägnat att kränka hennes sexuella integritet.

Rashad Omran har den 25 april 2016 på Södervärnsskolan på Stenkumlaväg i Visby ofredat Laila Tawfik Al-Hakhany genom att med sin hand beröra hennes rumpa. Ofredandet har varit ägnat att kränka hennes sexuella integritet.

Batul Karim, som har biträtt åtalet, har yrkat att tingsrätten ska förplikta Rashad Omran att till henne betala 5 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 22 mars 2016 till dess betalning sker. Beloppet avser ersättning för kränkning.

Laila Al-Hakhany, som också har biträtt åtalet, har yrkat att tingsrätten ska förplikta Rashad Omran att till henne betala 5 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 25 april till dess betalning sker. Beloppet avser ersättning för kränkning.

Rashad Omran har förnekat brott och bestritt skadeståndsyrkandena men vitsordat ränteyrkandena.

UTREDNINGEN

Tingsrätten har hållit förhör med Batul Karim, Laila Al-Hakhany, Rashad Omran, Marie Hagberg, Jessica Johansson, Karim Al-Mohammdawy och Tryggve

Karlsson. Tingsrätten har också tagit del av en Snapchat-konversation mellan Batul Karim och Laila Al-Hakhany.

DOMSKÄL

Har Rashad Omran i objektiv mening begått de åtalade gärningarna?

Inledning

Inledningsvis framgår följande av utredningen.

Målsägandena var vid tidpunkten för de åtalade gärningarna fjorton år (Batul Karim) respektive femton år (Laila Al-Hakhany) och gick i skolan. Rashad Omran var modersmåls lärare åt dem (i arabiska) och undervisade dem en gång per vecka.

Den 22 mars 2016 var det modersmålsundervisning. Förutom målsägandena och Rashad Omran befann sig en kompis till målsägandena, Alma, med i rummet. Vid något tillfälle under lektionen stod Batul Karim och Rashad Omran framme vid tavlan. Enligt åklagaren och Batul Karim är det då som Rashad Omran har gjort sig skyldig till den åtalade gärningen mot Batul Karim.

Den 25 april 2016 stod Laila Al-Hakhany vid sitt skåp i skolan. Rashad Omran kom då fram och pratade med henne. Enligt åklagaren och Laila Al-Hakhany är det då som Rashad Omran har gjort sig skyldig till den åtalade gärningen mot Laila Al-Hakhany. Laila Al-Hakhany skickade efter den påstådda gärningen följande meddelande till Batul Karim via Snapchat.

”ASSÅ
KOM FRAM T MIG
O NÅR HAN GICK DÄRIFPEN
SÅ TOG HAN PÅ MIN RUMPA

ASSÅ HJÄLP”

I den Snapchat-konversation mellan Batul Karim och Laila Al-Hakhany som tingsrätten tagit del av framgår även att de haft följande konversation.

Batul Karim till Laila Al-Hakhany:
”Hahaa”

Laila Al-Hakhany till Batul Karim:
”VA HÄNDER”

Batul Karim till Laila Al-Hakhany:
”Vvavvavvt
Asså”

Laila Al-Hakhany till Batul Karim:
”Jag ska prata me min mamma”

Senare på dagen den 25 april 2016 gick Batul Karim och Laila Al-Hakhany till kuratorn Marie Hagberg och berättade att Rashad Omran tagit dem på rumpan.

Jessica Johansson är Batul Karims mentor. Karim Al-Mohammdawy är hennes pappa. Tryggve Karlsson är polisman och har arbetat med förundersökningen.

Förhörspersonernas berättelser

Batul Karim, Laila Al-Hakhany, Rashad Omran, Marie Hagberg, Jessica Johansson, Karim Al-Mohammdawy och Tryggve Karlsson har berättat sammanfattningsvis följande.

Batul Karim: Hon stod vid tavlan och skulle skriva något. Då skulle Rashad rätta henne och när han gick därifrån tog han med öppen hand först på ryggen och sedan snabbt på rumpan. Han rörde henne mer mot rygglutet, inte så långt ned som vid rumpskåran. Sedan gick han därifrån. Hon blev väldigt chockad och nervös. Hon

stod still en liten stund och tänkte på det som hände. Det kom oväntat. Han gjorde det för att hon var duktig eller något. Efter lektionen berättade hon för Alma vad som hade hänt. Det var några gånger som hon inte hade gått till undervisningen. Det var för att hon inte tyckte att hon lärde sig något och för att Rashad var närgången. Han hade tidigare varit närgången men då inte på något speciellt sätt, inte på något sätt som känts fel. Efter den aktuella händelsen gick hon inte till lektionerna mer. Ungefär två veckor senare berättade hon om händelsen för sin pappa. Hon kände att han ville veta. De skulle ha utvecklingssamtal och då skulle hon få frågan om varför hon inte varit på lektionerna. När hon fick meddelandet från Laila gick hon till henne. Enligt Laila hade Rashad frågat varför hon inte varit på lektionerna. Laila hade svarat att hon inte visste. Sedan berättade Laila att Rashad gjort så som det stod i meddelandet. Hon uppfattade Laila som överraskad och irriterad. Då berättade hon för Laila om vad hon varit med om. Sedan gick hon, Laila och några andra tjejer till Marie och berättade vad som hänt. Meddelandet med texten ”Hahaa” som hon skrivit till Laila är från en tidigare konversation och har inte något med den aktuella situationen att göra. Det kan se ut som det gör ibland.

Laila Al-Hakhany: När hon stod vid sitt skåp kom Rashad och frågade om Batul skulle komma på arabiskan. Hon svarade att hon inte visste. När Rashad skulle säga hej då tog han henne på rumpan, vid rygglutet och rumpskåran. Han lade handen längst ned på ryggen. Sedan drog han handen jättesnabbt i början av rumpskåran. Just då kändes det kändes obehagligt och hon blev äcklad. Hon stod själv. Batul hade berättat att han tagit henne på rumpan och att det var därför som hon inte hade gått på arabiskan. När han gått skrev hon meddelandet till Batul. Det var det första hon gjorde. Sedan gick hon på lektion. Två kompisar, Leila och Alma, kom in under lektionen och tyckte att hon skulle gå till kuratorn. Hon vet inte varifrån Batuls meddelande med texten ”Hahaa” kommer. Man måste hålla in en grej för att meddelandena ska sparas. Annars kan det bli osammanhängande, som det har blivit här. Rashad hade varit närgången tidigare. Det har hänt henne minst fem gånger

innan. Skillnaden den här gången var att det hade hänt Batul och att alla var så taggade.

Rashad Omran: Han kommer ihåg att han var framme vid Batul vid tavlan. Om hon skrivit eller svarat rätt kan han ta tagit på axeln eller ryggen men inte på rumpan. Han kommer inte ihåg att han gjorde det just det aktuella tillfället. Batul hade haft hög frånvaro. När han gick fram till Laila stod det flera andra bredvid henne. Han frågade varför Batul inte kom på lektionerna och Laila ville byta lektionstid. Även Laila hade haft hög frånvaro. Han känner inte igen att han skulle ha varit för närgången. Han vet inte varför Batul och Laila ljuger. Kanske för att de inte har så bra betyg.

Marie Hagberg: Batul, Laila och en flicka som heter Leila kom till henne och sa att deras arabiskalärare tagit dem på rumpan. Batul och Laila sade sig ha råkat ut för det i närtid. Hon tänkte att hon först och främst måste försöka ta reda på om de var ute och sa dumma saker om en vuxen på skolan för att de var sura eller något. Hon frågade därför var det hade hänt. Det hade hänt i ett grupprum och i korridoren utanför ett elevskåp. Sedan gick hon med Batul till grupprummet. Batul fick beskriva mer konkret vad som hade hänt. Batul hade stått vid tavlan och skulle skriva något och då hade läraren gått fram till henne och ställt sig bredvid. Läraren hade gått runt och skulle visa och tagit tag i Batuls penna och rättat till. Sedan hade han lämnat tillbaka pennan och Batul skulle skriva klart men när han lämnade pennan hade Batul känt hans hand på sin rumpa. Sedan när lektionen var klar hade Batul berättat vad som hänt till en av de andra flickorna. Hon gjorde likadant med Laila. Hon tog med sig Laila till skåpet. Laila berättade att hon hade haft skåpdörren öppen och att läraren kommit för att prata med henne. De hade diskuterat schemat. Då hade Laila känt hans hand på sin rumpa. Det hade inte varit någon vänskaplig klapp. Laila hade känt handen i rygglutet och ner på rumpan. Efter det hade Laila skrivit meddelande till Batul, tror hon. Hon uppfattade tjejerna som lite generade. Om de hade hittat på det hade deras historier spruckit angående hur de stod och i

vilken hand de höll pennan. Hon upplevde att de var angelägna men lite lätt generade. Hon uppfattade att de hade alla detaljer, att ingenting sprack. Båda hade blivit väldigt överraskade.

Jessica Johansson: Hon hade haft kontakt med Rashad i anledning av att Batul inte hade gått på arabiskan. Vid ett utvecklingssamtal vid vilket bl.a. Batul och hennes föräldrar närvarade tillfrågades Batul om detta. Batul svarade att det var jobbigt och att Rashad tagit på henne. De blev ställda och chockade allihop. Hon fick intrycket att föräldrarna inte visste om det. Batul började gråta och blev väldigt ledsen. Hon uppfattade det absolut inte som att Batul drog till med någon vals. Det skulle Batul ha sagt till henne. Hon uppfattade det som en korrekt berättelse från Batuls sida.

Karim Al-Mohammdawy: Ungefär två veckor innan Batul skulle ha utvecklingssamtal berättade hon för honom att läraren tagit i hennes axel och ned på ryggen och börjat smeka på rumpan. Hon sa att hon egentligen inte ville berätta för honom. Hon tycker inte om arabiskan. Hon förstår inte den. Hon mådde psykiskt dåligt. Hon var rädd och förvirrad och ville inte lämna sitt rum. Hon var mycket ledsen. Efter händelsen var hon orolig inombords.

Tryggve Karlsson: Under utredningen dök det upp ett tredje namn, Leila, som enligt uppgift från någon av målsägandena kunde veta något mer. Även hennes storasyster Rosls namn nämndes. Han fick kontakt med Rosl. Hon skulle i sin tur prata med Leila. De ville inte ställa upp på förhör. Det enda Rosl sa var att hon kände till Rashad. Hon hade inget ofördelaktigt att säga om honom. Vårdnadshavarna ville inte att barnen skulle medverka. De hade inte hänt något ofördelaktigt enligt dem.

Tingsrättens bedömning

I brottmål gäller ett högt ställt beviskrav. För fällande dom krävs att det genom den utredning som lagts fram är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har handlat så

som åklagaren har påstått i gärningsbeskrivningen. Det är inte tillräckligt att målsägandens berättelse är mer trovärdig än den tilltalades. En alltigenom trovärdig utsaga från målsäganden kan dock i förening med vad som i övrigt framkommit i målet - t.ex. om målsägandens beteende efter händelsen - vara tillräckligt för en fällande dom. (Se bl.a. rättsfallen NJA 2009 s. 447 och NJA 2010 s. 671.)

Varken Batul Karims eller Laila Al-Hakhanys uppgifter verkar överdrivna eller påhittade. Tingsrätten har i stället fått intrycket att de så noggrant och uppriktigt som möjligt berättat vad de varit med om. Tingsrätten noterar bl.a. att båda har varit tydliga med att det var frågan om en kortvarig beröring och att Rashad Omran visserligen tog dem på rumpan, men i gränstrakterna till ryggen. Om uppgifterna hade varit påhittade hade målsägandena nödvändigtvis inte behövt vara så återhållsamma i dessa avseenden. Målsägandenas berättelser har också varit fria från motsägelser och felaktigheter, låt vara att de lämnat lite olika uppgifter om när Batul Karim berättade för Laila Al-Hakhaney att Rashad Omran tagit henne på rumpan. Det har gått en tid sedan händelserna och det kan vara svårt att minnas den typen av detaljer.

Målsägandenas berättelser får också starkt stöd av Marie Hagbergs vittnesmål. Hon har på ett utförligt och övertygande sätt beskrivit hur det gick till när målsägandena kom till henne och berättade att Rashad Omran tagit dem på rumpan samt hur hon uppfattade dem. Hennes uppgifter om vad målsägandena berättade stämmer väl överens med vad de uppgett under huvudförhandlingen. Det som gör att Marie Hagbergs uppgifter ger ett starkt stöd åt målsägandenas berättelser är att hon tog med sig målsägandena en och en till de platser där händelserna enligt dem ägt rum och lät de i detalj redogöra för vad de varit med om för att ta reda på om de – som hon själv uttryckt det – var ute och sa dumma saker om en vuxen på skolan för att de var sura eller något. Marie Hagberg fick inte uppfattningen att målsägandena hittade på eftersom de kunde redogöra väl för alla detaljer. Enligt henne var det inget i deras berättelser som sprack.

Batul Karims berättelse får också visst stöd av Jessica Johanssons och Karim Al-Mohammdawys vittnesmål. Tingsrätten fäster särskilt avseende vid Jessica Johanssons uppgifter om att hon absolut inte uppfattade det som att Batul Karim drog till med någon vals. Enligt Jessica Johansson skulle Batul Karim i sådana fall ha sagt det till henne. När det gäller Karim Al-Mohammdawys vittnesmål är det främst hans uppgifter om Batul Karims mående efter händelsen som tingsrätten fäster vikt vid. Laila Al-Hakhany's berättelse får stöd av det meddelande som hon skickade till Batul Karim efter händelsen.

Utredningen ger vid handen att målsägandena först inte hade för avsikt att berätta om de aktuella händelserna för någon vuxen. Enligt Batul Karim berättade hon till sin pappa först några veckor senare och då i anledning av ett kommande utvecklingssamtal där hon räknade med att bli tillfrågad om varför hon inte gått på arabiskalektionerna. Enligt Laila Al-Hakhany hade hon inte berättat om händelsen om det inte vore för att samma sak inte hade hänt Batul Karim innan och de andra tjejerna uppmanat henne att gå till kuratorn. Tingsrätten anser emellertid inte att detta gör målsägandenas berättelser mindre trovärdiga.

Rashad Omrans försvar har i korthet gått ut på att målsägandenas anklagelser har sin grund i att de inte velat gå på modersmålsundervisningen och/eller att de inte har bra betyg i ämnet. Enligt honom hade särskilt Batul Karim, men också Laila Al-Hakhany, haft hög frånvaro innan de påstådda händelserna. Av målsägandenas berättelser framgår förvisso att de nog helst inte behövt gå på undervisningen. Av utredningen framgår också att Batul Karim haft viss frånvaro. Att målsägandena skulle gå så långt som att oskyldigt anklaga Rashad Omran för att ha tagit på deras rumpor för att slippa gå på undervisningen med honom framstår dock som långsökt. Enligt tingsrättens mening har det inte framkommit något som tyder på att målsägandena har anledning att beljuga Rashad Omran. Försvaret har också uppehållit sig vid att målsägandena under förundersökningen har berättat att andra flickor blivit utsatta av Rashad Omran men att detta – efter Tryggve Karlssons

undersökningar – visat sig inte stämma. Målsägandena har hörts om detta och förklarat att en kompis till dem berättat att hon blivit utsatt men att hon sedan sagt att det inte var sant. Enligt tingsrätten gör inte heller detta målsägandenas berättelser mindre trovärdiga.

Vid en sammantagen bedömning anser tingsrätten att Batul Karims respektive Laila Al-Hakhanys berättelser är alltigenom trovärdiga och får sådant stöd av den övriga utredningen, och då särskilt Marie Hagbergs vittnesmål, att de ska läggas till grund för bedömningen i den nu aktuella frågan. Av Batul Karims uppgifter framgår att Rashad Omran med sin hand berört henne på rumpan, ovanför rumpskåran mot rygglutet. Av Laila Al-Hakhanys berättelse framgår att Rashad Omran berört henne på rumpan, vid rygglutet och rumpskåran. Det är därmed ställt utom rimligt tvivel att Rashad Omran i objektiv mening har begått de åtalade gärningarna.

Hur ska gärningarna rubriceras?

Den som sexuellt berör ett barn under femton år döms för sexuellt ofredande till böter eller fängelse i högst två år (se 6 kap. 10 § första stycket brottsbalken). Detsamma gäller den som genom ord eller handlande ofredar en person på ett sätt som är ägnat att kränka personens sexuella integritet (se andra stycket i samma bestämmelse).

Batul Karim var vid den aktuella tidpunkten under femton år, varför gärningen mot henne i och för sig kan bli föremål för straffansvar enligt första stycket i bestämmelsen. För straffansvar enligt det stycket krävs emellertid att handlingen har en klar och för en vuxen person otvetydig sexuell prägel (se prop. 2004/05:45 s. 149). Tingsrätten anser inte att Rashad Omrans handlande att med sin hand beröra Batul Karims rumpa har haft en sådan klar och otvetydig sexuell prägel att han kan anses ha ”sexuellt berört” henne.

För straffansvar enligt andra stycket krävs att handlingen varit ägnad att kränka personens sexuella integritet. Med det menas enligt förarbetena att det är tillräckligt att handlingen typiskt sett är sådan att offrets sexuella integritet kränks. Det behöver alltså inte i det enskilda fallet bevisas att integriteten verkligen har kränkts.

Bedömningen ska ske utifrån samtliga omständigheter i det enskilda fallet. Vid bedömningen kan det vara av betydelse mot vem handlingen företas. En och samma handling kan exempelvis vara ägnad att kränka ett barns sexuella integritet men inte en vuxens. Bedömningen kan också påverkas av miljöförhållandena. (Se a. prop. s. 149 f. och Berggren m.fl., Brottsbalken – En kommentar, version den 2 januari 2017, Zeteo, kommentaren till 6 kap. 10 § brottsbalken.)

Vid de aktuella tidpunkterna var Batul Karim fjorton år och Laila Al-Hakhany femton år. Rashad Omran var deras lärare. Gärningarna begicks i skolan, den mot Batul Karim dessutom under lektionstid. Med hänsyn till dessa omständigheter anser tingsrätten att beröringarna, även om de varit kortvariga, flyktiga och gränsat till rygglutet, måste anses vara sådana ofredanden som varit ägnade att kränka målsägandenas sexuella integritet. Rashad Omrans gärningar är alltså att bedöma som sexuella ofredanden.

Har Rashad Omran haft uppsåt till gärningarna?

För att dömas för sexuellt ofredande enligt andra stycket i den aktuella bestämmelsen krävs det inte att gärningsmannen haft som syfte att kränka offrets sexuella integritet. Det är tillräckligt att han eller hon haft uppsåt i förhållande till de faktiska omständigheter som utgör underlag för domstolens värdering av frågan om de varit ägnade att kränka offret på ett sådant sätt. (Se a. prop. s. 149.)

Det har inte framkommit något som tyder på att omständigheterna vid de aktuella tillfällena var sådana att Rashad Omran oavsiktligt kan ha rört vid målsägandenas rumpor. Rashad Omran måste ha känt till målsägandenas ålder. Han var också

medveten om de övriga faktiska omständigheter som varit avgörande för tingsrättens bedömning av om gärningarna varit ägnade att kränka målsägandenas sexuella integritet. Mot bakgrund av detta anser tingsrätten att Rashad Omran måste ha begått de aktuella gärningarna uppsåtligen. En annan sak är att han måhända inte gjort det i syfte att kränka målsägandenas sexuella integritet.

Sammantagna innebär tingsrättens bedömningar att Rashad Omran ska dömas för de åtalade gärningarna, dvs. sexuellt ofredande vid två tillfällen.

Påföljd

Det har i båda fallen varit frågan om kortvarig och flyktig beröring vid ryggslutet. Enligt tingsrätten måste Rashad Omrans handlande hänföras till de lindrigare av gärningar som är att bedöma som sexuellt ofredande. Mot bakgrund av detta anser tingsrätten, även om gärningarna har begåtts av en lärare mot två elever i skolmiljön, att påföljden för båda brotten kan stanna vid ett kraftigt bötesstraff. Tingsrätten bestämmer antalet dagsböter till 120. Rashad Omrans ekonomiska förhållanden är sådana att dagsboten ska bestämmas till 310 kr.

Skadestånd

Enligt tingsrätten har brotten inneburit sådana allvarliga kränkningar av Batul Karims och Laila Al-Hakhanys personliga integritet att Rashad Omran ska förpliktas att betala kränkingsersättning till dem. Enligt praxis kan en allvarlig kränkning inte uppskattas till ett lägre belopp än 5 000 kr. Mot den bakgrunden bestämmer tingsrätten att Rashad Omran ska förpliktas att betala ersättning med 5 000 kr till var och en av målsägandena.

Ersättningsfrågor

Den ersättning som försvararen och målsägandebiträdet har begärt är skälig. De ska därför tillerkännas begärd ersättning av allmänna medel för sina respektive uppdrag. Rashad Omran har sådana ekonomiska förutsättningar att han betala tillbaka kostnaderna för försvararen och målsägandebiträdet till staten.

Eftersom Rashad Omran döms för brott med fängelse i straffskalan ska han betala 800 kr till brottsofferfonden.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (DV 400)

Överklagande, prövas av Svea hovrätt, senast 2017-03-28

I avgörandet har tingsfiskalen Linda Heikkilä och nämndemännen Victor Celis Schüberg, Anette Medbom och Karl-Johan Johansson deltagit. Rätten är inte enig. Skiljaktig i frågan om Rashad Omran ska dömas för de åtalade gärningarna är Karl-Johan Johansson, som anför:

Jag anser inte att målsägandenas berättelser är så alltigenom trovärdiga och tillförlitliga att det kan anses ställt utom rimligt tvivel att Rashad Omran begått de åtalade gärningarna. Därför ska, enligt min mening, Rashad Omran frikännas. I övrigt är jag ense med majoriteten.

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.